

CONCILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL	
INTRARE Nr.	3335
IESIRE	
ZILE	21 Lun 05.2024

Expunere de motive

Compensarea reprezintă o modalitate de stingere a creanțelor reciproce, prevăzută în prezent la articolul 167 al Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, prevedere nemodificată încă de la adoptare, în ciuda modificărilor și completărilor suferite de Cod, în medie patru în fiecare an.

Unul dintre principiile de bază ale compensării este aplicarea să numai în cazul în care obligația fiscală/bugetară și creanța sunt administrate de aceeași autoritate publică. Derogări au fost permise în circumstanțe clare, dictate de necesități punctuale ale debitorilor – în condițiile în care au restanțe la plata unor obligații fiscale, dar și statul are sume de rambursat – sau dictate de modificări legislative a căror aplicare a forțat compensarea între bugete diferite.

Astfel, compensarea poate interveni în procedura de executare silită, când potrivit art. 230 alin. (3) "în cazul în care debitorul are de încasat sume certe, lichide și exigibile de la autorități sau instituții publice, executarea silită se continuă prin poprirea acestor sume ori de câte ori, ulterior comunicării somației, se depune la organul fiscal un document eliberat de autoritatea sau instituția publică respectivă prin care se certifică că sumele sunt certe, lichide și exigibile." O excepție instituie de asemenea Legea nr. 93/2023 pentru completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, în temeiul căreia "creanțele fiscale ale contribuabilului, certe, lichide și exigibile, față de bugetele locale, stabilite prin hotărâri judecătorești definitive, se stinge la cererea contribuabilului și prin compensarea acestora cu obligațiile sale restante, curente sau viitoare către bugetul de stat, fără compensare între bugete, indiferent dacă obligațiile și, respectiv, creanțele supuse stingerii sunt administrate sau nu de aceeași autoritate publică."

Relația actuală contribuabil – autorități care gestionează componentele bugetului general consolidat se caracterizează prin blocaje cronicizate la nivelul agenților economici în ceea ce privește fluxul de încasări și plăți, cauza originară în multe cazuri fiind chiar statul prin diversele sale bugete și/sau autorități, programe și scheme pe care le derulează.

Cel mai frapant exemplu îl constituie indemnizațiile aferente concediilor medicale nerecuperate de la bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, situație ce atrage imposibilitatea agenților economici de a plăti salariile angajaților sau de a acoperi cheltuielile curente. Odată instalată spirala datoriilor și obligațiilor fiscale și comerciale, întreprinderile reușesc cu greu să se reechilibreze în condițiile unui sector finanțier-bancar prea puțin înclinat să își asume riscurile inerente finanțării sectorului afacerilor. Aversiunea la risc este reflectată de dobânzile prohibitive la credite și la instrumentele de garantare ale societăților bancare în asociere cu politica restrictivă de acordare a creditelor pentru companiile nefinanziare, astfel că activitatea curentă a întreprinderilor îngreunată de crizele succesive din ultimii ani este grav afectată.

Mecanisme de compensare au mai fost reglementate, unele având caracter permanent, altele au fost instituite temporar pentru a evita acumularea datorilor statului față de debitori sau a arieratelor și blocarea activității economice. Astfel sunt Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/1999 privind unele măsuri pentru prevenirea incapacității de plată, aprobată cu modificări prin Legea nr. 211/2001, art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2013 privind unele măsuri bugetare și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2013 privind reglementarea unor măsuri fiscale.

Prezenta inițiativă legislativă propune instituirea unui mecanism de compensare a sumelor pe care angajatorii le au de recuperat de la bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate (FNUASS) în contul indemnizațiilor pentru conchediile de boală achitate angajaților. În realitate, astfel de cazuri echivalează cu creditarea statului de către agenții economici, fără ca măcar să li se cuvină dobânzi pe sumele astfel blocate timp de luni de zile. În cadrul acestui mecanism, organul fiscal central interoghează FNUASS cu privire la sumele de achitat către fiecare firmă care solicită inițierea mecanismului, eventualele discrepanțe urmând a fi clarificate între contribuabil și casele de asigurări de sănătate. Operarea compensării cu obligațiile fiscale față de diferite bugete va respecta ordinea prevăzută la art. 165 din Codul de procedură fiscală, începând cu cele mai vechi, respectând proporționalitatea în cazul în care sumele nu sunt îndestulătoare pentru stingerea tuturor obligațiilor certe, lichide și exigibile. Ministerul Finanțelor va realiza toate operațiunile presupuse de modificări ale veniturilor și cheltuielilor în diversele bugete pe care le administreză. Impozitele și contribuțiile asupra cărora operează prevederile propunerii legislative sunt cele prevăzute la art. 2 alin. (1), lit. a)-g), și alin. (2) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal.¹

În condițiile dezvoltării tehnologiei informației și a digitalizării preconizate în funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală (ANAF), problema identificării obligațiilor fiscale datorate, calculul exact al acestora cu evidențierea celor principale și a tuturor accesoriilor aferente, indiferent de bugetul cărora le sunt datorate sau din care trebuie rambursate a devenit o chestiune de secunde.

Propunerea legislativă nu are impact bugetar deoarece nu prevede instituirea de taxe sau impozite noi, respectiv de măsuri de majorare a cheltuielilor bugetare, ci doar o redistribuire a veniturilor și cheltuielilor între diferențele bugete componente ale bugetului general consolidat.

¹ Art. 2: Impozitele, taxele și contribuțiile sociale obligatorii reglementate de Codul fiscal

(1) Impozitele și taxele reglementate prin prezentul cod sunt următoarele:

- a)impozitul pe profit;
- b)impozitul pe veniturile microîntreprinderilor;
- c)impozitul pe venit;
- d)impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți;
- e)impozitul pe reprezentanțe;
- f)taxa pe valoarea adăugată;
- g)accizele;

(2) Contribuțiile sociale obligatorii reglementate prin prezentul cod sunt următoarele:

- a)contribuțiile de asigurări sociale, datorate bugetului asigurărilor sociale de stat;
- b)contribuția de asigurări sociale de sănătate, datorată bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate;
- c)contribuția asiguratorie pentru muncă, datorată bugetului general consolidat.

În spiritul vremurilor care revoluționează relația stat-cetățean, tehnologia modernă conferindu-i bucle de răspuns rapid și eficient, a sosit momentul stabilirii unui echilibru just, corect, echitabil între contribuabil și organ fiscal – în calitatea lor de creatori de resurse și beneficiari, respectiv de colector și redistribuitor de servicii publice și beneficii.

Inițiatori,

Nr. crt.	Nume și prenume	Apartenență politică	Semnătură
1.	Miklós Zoltán	UDMR	
2.	Kelemen Attila	UDMR	
3.	Kolcsár Károly	UDMR	
4.	ZÁKARIÁS ZOLTÁN	UDMR	
5.	JÁDINYI ATTILA - ZOLTÁN	UDMR	
6.	Benar Botond	UDMR	
7.	Szentes Dániel	UDMR	
8.	Antal Horváth	UDMR/RMDSZ	
9.	Farkas Péter	CSEK	
10.	CSEP ÉVA - ANDREA	UDMR	
11.			
12.			
13.			
14.			
15.			
16.			
17.			

Parlamentul României

Camera Deputaților

Senatul

Lege pentru instituirea mecanismului de compensare a unor obligații fiscale cu sume de recuperat din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1.

(1) Prezenta lege instituie mecanismul de compensare a unor obligații fiscale ale contribuabililor, inclusiv a obligațiilor accesori administrative de Agenția Națională de Administrare Fiscală, denumită în continuare organ fiscal central, sau transmise spre recuperare acesteia cu creanțele debitorului reprezentând sume de recuperat din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate reprezentând indemnizații pentru incapacitate temporară de muncă, aferente concediilor medicale, reglementate de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Mecanismul de compensare nu se aplică contribuabililor pentru care s-a deschis procedura insolvenței.

(3) Pentru a putea fi compensate, obligațiile fiscale, respectiv creanțele debitorului trebuie să fie certe, lichide și exigibile.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), pot fi compensate creanțe certe, lichide și exigibile cu obligații fiscale datorate pentru lunile următoare, cu condiția ca toate obligațiile fiscale curente ale contribuabilului să fi fost achitate.

Art. 2

(1) Prin derogare de la prevederile art. 167 alin. (1)-(3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, obligațiile fiscale ale contribuabililor incluse în mecanismul de compensare sunt cele prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. a) – g) și alin. (2) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Mecanismul de compensare poate fi derulat și prin intermediul mijloacelor electronice de transmitere la distanță care permit vizualizarea obligațiilor fiscale și/sau a obligațiilor accesori de plată, respectiv a creanțelor de recuperat, schimbul interactiv de informații, precum și raportarea efectuării operațiunilor.

Art. 3

(1) Mecanismul de compensare poate fi inițiat de către organul fiscal central sau de către contribuabili.

(2) Organul fiscal central nu poate refuza solicitarea contribuabililor de accesare a mecanismului de compensare.

(3) Organul fiscal central solicită gestionarului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, prevăzut la art. 220 alin. (3) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare FNUASS,

situată privind sumele de recuperat de către contribuabilii care au solicitat accesarea mecanismului de compensare și le comunică individual acestora.

(4) În cazul în care contribuabilul constată că situația prevăzută la alin. (2) nu este completă sau conține erori, solicită clarificări de la gestionarul FNUASS.

(5) Creanțele de recuperat modificate, dacă este cazul, se comunică de gestionarul FNUASS organului fiscal central.

(6) Organul fiscal central, în baza modificărilor prevăzute la alin. (4) și (5), actualizează situația privind sumele de recuperat.

Art. 4

(1) Prin derogare de la prevederile art. 165 alin. (9) din Legea nr. 207/2015, raportul privind operațiunile efectuate după aplicarea mecanismului de compensare se comunică de îndată contribuabilului.

(2) În cazul în care contribuabilul constată erori în raport, acesta poate adresa organului fiscal central cerere de modificare în cadrul procedurii prealabile, reglementată de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În cazul depunerii de către contribuabil a unei declarații rectificative ulterior comunicării raportului prevăzut la alin. (1), mecanismul de compensare se inițiază de către organul fiscal central și se generează un nou raport, înlocuitor, privind operațiunile efectuate. Raportul se comunică de îndată contribuabilului.

(4) Organul fiscal central comunică gestionarului FNUASS raportul privind operațiunile prevăzut la alin. (1), respectiv raportul nou, înlocuitor, prevăzut la alin. (3), după caz.

Art. 5

(1) Cu sumele ce fac obiectul compensării pot fi depășite prevederile bugetare aprobate, Ministerul Finanțelor fiind autorizat să introducă modificările ce decurg din aplicarea prevederilor prezentei legi în volumul și structura veniturilor și cheltuielilor FNUASS și ale bugetului de stat.

(2) Eventualele deficite înregistrate pe parcursul execuției bugetare și deficitul anual al FNUASS rezultat în condițiile aplicării prevederilor prezentei legi se acoperă de la bugetul de stat.

(3) Modalitatea de punere în aplicare a dispozițiilor prezentei legi se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

PREȘEDINTELE
SENATULUI